

מורשתה להנחיל

גיליון ד' | פר' בהעלותך - שלח | סיון תשפ"ו

ר"ש רביהוק הנגלה מבוטלם זיניא

מהנעשה ורהנשמע

בקשתי את שאהבה נפשי

ידועה ומפורסמת אזהרתו וצוואתו הגדולה של רבינו קודם הסתלקותו: "הזהיר אותי ביותר לכתב אזהרה הגדולה הזאת, שצריך לזהר בנפשו מאד מאד לבקש ולתפש הרבה אתרי הצדיק האמת שיגיש לו בחינת רוח הקדש... וכל אדם שבעולם מקטן ועד גדול צריך לזהר בזה מאד כל ימיו לבקש ולתפש רבי אמת צנה (ליקוה) הלכות שלוחין ה'.

לגדול בחינות הדבר לעורר ולחזק את בחורי החבורות מינקותם לחפש ולבקש את שאהבה נפשם - אשר הוא היסוד להתקרבות אמיתית לרבינו הק', ולהנחילם את דרכי החיפוש היסודיים אשר כל חסיד ברסלב צריך לדעת, התבשרו הבחורים היקרים על תוכנית חדשה בשם "ביקשתי" שאתהבה נפשי" - לחפש ולבקש רוחו של רבינו הקדוש.

בעזרה יתקיים בעוה"ש" במשך החודשים הקרובים חודשי הקיץ סדר לימוד מיוחד בשבת קודש אחר הצהריים למשך שעה, בו לימדו ביסודיות את סוגיית 'חיפוש הצדיק', כשהבריה התיכון יהיה לימוד ההלכה היסודית והמפורסמת, הלכות שלוחין הלכה ה' - ההלכה אשר בה הניח מוהר"נ יסודות עצומים בעצם ההתקרבות לרבינו הק', יחד עם לימוד התורה הזמנית - תורה ח' תנינא, כשמצד זה יעסקו גם בלימוד פרקים נבחרים ב"חיי מוהר"ן" מגדולת רבינו הק' ומעלת המתקשרים אליו בכדי לעורר את האהבה והחיפוש בליבות בני הנעורים.

כמו"כ בחבורות המתקיימים בליל שישי יחזקו מידי פעם ראשי החבורות היקרים בדיבורים על נושא חשוב זה, וכן יחולק בכל שבוע שאלות לסיכום לחומר הנלמד על מנת להביא את הדברים לעובדה ולמעשה.

התוכנית תלווה במלגות עידוד ובהגרלות שבועיות, ובעזרה לקראת ר"ה יחולק שי מיוחד לכל בחור שזכה להשתתף בכל התוכנית.

הפרטים המלאים התפרסמו בחבורות הבחורים בליל שישי.

אסיפת גיבוש ודיון

מסגרת חבורות הנערים ירושלים ובית שמש, התכנסו לדיון מעמיק בעניין המבצע 'אויסגעארבעט' ללימוד ספר המידות לעובדה ולמעשה, ללבן ולשפר את התכנית שביאו קניין אמיתי של מידות טובות וישרות.

במהלך האסיפה שוחחו המשיגים על ה'פתקים' הרבים שהילדים וההורים שולחים על השיפור הגדול ב'מידות' בזכות המבצע, עם סיפורים חיים על התגברות ועמידה בניסיונות.

זה עתה ירדה חיים לחבורת הרביעית בעניין 'אכילה' ועוד, ותחולק בעשרת הסניפים ברחבי ארה"ק.

שתהא שלהבת הלב עולה מאליה

77

ברוך אתה ה', אלקינו ואלקי אבותינו, הוא הוציא בשפתי.

קולו לא נשמע, אבל גם ליבו ומוחו בל איתו. הכוונה? ממנו והלאה...

"אלקי אברהם, אלקי יצחק ואלקי יעקב", הוא מתאמץ שוב ושוב ושוב, אבל המחשבה בורחת, והאור לא מגיע, וכוונת הלב? מה היא? איפה היא?

האור מאיר פתאום. כמו זרחה השמש, כמו מתוך אפילה גדולה נדלקו פתאום אלפי מנורות. אור. אור זורח, מאיר.

והוא חש עולה, מתעלה. איזה הארה שממית מופלאה של קרבת אלקים, מתיקות שכזו. כל מילה מאירה לו, כל אות, כל תנועה. והלב מתלהב ומשתלהב כמו מאליו.

נתקיימו בו לפתע דברי רביה"ק (תורה ד'): 'ש'לפ'עמים נתלהב אדם ב'תוך התפלה ואומר כ'מה תבות ה'תלהבות גדול - ש'נפתח לו אור אין סוף והאיר לו' והאיר לו, ומאיר לו. אור אין סוף שכזה... מה קרה פתאום?

"יש ש'כל", אומר רביה"ק בתורה כ"א, 'ש'אדם משיג אותו על ד'י הקדמות רבות והש'כל הזה מ'כנה בשם א'חור ו'יש ש'כל ש'בא לא שום הקדמה א'לא על ד'י ש'פע א'לקי ו'זה מ'כנה בשם פ'נים' קדם. פנים. שפע אלקי בלא שום הקדמות!

כמה אנחנו מנסים לעבוד, לעמול, כמה אנחנו מנסים מתאמצים בכוונת פירוש המילות, מנסים להשמר מכל מחשבת חוץ, משתדלים ומתאמצים לרכז את המחשבה בתפילה.

וכמה פעמים עוצר אדם לרגע, לשניה, מהלך יומו "את, מתי אוכה להתקרב לה' באמת?!", והוא מוצטער וליבו בל עימו והוא חפץ ורוצה ומבקש.

וכמה הוא מצליח?

"יש ש'כל", אומר רביה"ק, 'ש'בא לא שום הקדמה א'לא על ד'י ש'פע א'לקי...'

אבל איך זוכים לשכל זה? איך מקבלים את השפע האלקי?

"להגיע לבחינת ש'פע א'לקי ה'נ'ל" - מגלה לנו רביה"ק - אי אפשר לבוא לזה א'לא ש'קדש א'ת פ'יו ו'חטמו ו'עיניו ו'אזניו... והן הן שבעת הצרות... ומ'נר'תא ד'א ר'ישא ה'נינו ת'מח ו'פני ה'מנו'ה ה'נינו ש'פע א'לקי" (שם אות ג)

הולך האדם בדרך ומזדמן לו ניסיון. הוא נאבק, נלחם - ובי"ה זכה לרגע לעצום עיניו מראות ברע. אה, ליבו מתרונן! אשרי שזכית!

ודומה עליו שבוה הסתיים הענין. ודאי, לעתיד לבוא שכרו רב, שכר נצחי לנצח נצחים.

וזהו?

יושב האדם בשיח מרעים. בקצה לשונו לשה"ר עסיסי. הוא נאבק, נלחם, ומונע עצמו בכל כוחו מלהוציא מפיו. וליבו שש ושמח! אה! אשרי שזכית!

ודומה עליו שבוה הסתיים הענין.

ודאי, לעתיד הוא יזכה לשכר עצום ורב! עין לא ראתה! וזהו?

ובכן, לא.

כמה שעות יחלפו, הוא יעמוד בתפילה שמונה עשרה. הכוונה? לא משהו, יש לומר. הוא טרוד בחוב למכולת, במינוס בבנק, בשיחה האחרונה עם השכן, נעבאך.

הכוונה, יש לומר, לא משהו.

ופתאום מאיר לו אור. מילות התפילה כמו זוהרות לפתע, מאירות לו אור עצום. "שפע אלוקי" ממש! וכל אות, וכל מילה, וכל משפט, מתחברים לכוונה אחת נפלאה ומופלאה.

כזו תפילה, הוא חושב, כבר הרבה זמן לא היתה לו! למה? איך זה קרה?

ובכן, כבר גילה זקן; כשארם מקדש את שבעת הנרות, המנורה - המוח - כולה מאירה.

ושמונה עשרה לאו דווקא, כמובן. הוא יכול להאיר באמצע היום, ללא התראה מוקדמת. פתאום יתפוס אותו כזה מן "אויי", לא של אה ואביו, אלא של אור גדול שמאיר והנפש זועקת לכלי להכיל אותו ולזמן לנצל אותו. אוי, רבונו של עולם, איך זכיתי פתאום לכוז קרבת אלקים נפלאה!

פרשת השבוע פותחת ב"ב'ע'לתך את ה'נ'רת א'ל מול פ'ני ה'מנו'ה ו'אירו ש'בעת ה'נ'רות". וברשי"ה הק': "עד שתהא שלהבת עולה מאליה".

רצה אתה שתהא שלהבת ליבך עולה מאליה?

ובכן, מגלה רביה"ק נסתרות: כאשר שומר האדם את שבעת הנרות, מאיר השפע האלקי. ומה הם? 'פ'ה ו'תרו ו'קבא ח'טמא ו'תרו ו'עיניו ו'תרו ו'אזניו הם בחינת ש'בעת ה'נ'רות', וכאשר שומר אותם האדם: מעצים עיניו מראות ברע, שומר עצמו מלהוציא שקר וכן הלאה - אזי מאיר בו השפע האלקי הזה, 'כ'י ה'פ'ה ו'ה'ח'טם ו'ה'עינים ו'ה'אזנים ו'תלויים ב'מח והן מ'עו'ר'יו א'ת ת'מח ש'ת'נה ב'בחינת ק'דם ב'בחינת פ'נים".

כל שמירת עיניים מראות ברע, כל שמירת אזניים משמוע רע, כל מחשבה של ראת שמים, כל המנעות מדיבור אסור, מביאים את האדם, כל אחד לפי דרגתו, ל"בהעלותך - שתהא השלהבת עולה מאליה".

"אשרי ש'שים לבו!"

כרטיסי טיסה בזול?! זהירות!!

בכרטיסי טיסה הדרך שכל שמקדימים לקנותו המחיר זול יותר, וכשמתקרב תאריך הטיסה, המחיר מתייקר, ופעמים רבות רגילים סוכני הנסיעות לכתוב בפירוט שמתאריך פלוני ואילך המחיר יתייקר יותר, ויש לדון אם יש בהקדמת התשלום משום ריבית, כי קיבל את ההנחה בגלל הקדמת התשלום.

התעופה, **הדבר חמור יותר**, כי בשעת התשלום עדיין אין לה מטוסים, ואין לשכירות על מה לחול, וגם אין היתר של יצא השער, כי המחיר הוא פחות מהמחיר של הטיסות הסדירות, ובוה לא מצאנו היתר.

ח. ובאמת **גם בטיסות הסדירות יש לפקפק**, כי כתב רעק"א בחי"מ ע"ב: שמה שהתיר הרשב"א בשכירות בית וכדו' משום שחל כבר כעת השכירות על התקופה המאוחרת יותר, היינו באופן שהבית פנוי ומצד המשכיר יכול השוכר להיכנס כבר כעת, וזה מותר להזויל, אבל אם הבית כבר מושכר לאחרים, ממילא כיון שמצד המשכיר אינו יכול לאפשר לשוכר לבצע מיד את השכירות, יש לאסור את ההזוילה עבור הקדמת התשלום, והביאו הברית יהודה להלכה ללא חולק.

ואי"כ כיון שהמטוסים מושכרים לטיסות אחרות עד ראש השנה, אי"כ לא יועיל מה שאין יכולים לחזור מהשכירות, כיון שעתה אי"כ לבצע את השכירות, ממילא מה שמזויל נראה בגלל הקדמת המעות ואסור.

העולה לדינא:

א. הצגת שני מחירים - זול למשל מיד ויקר יותר למשלם לאחר זמן, במכירה אסור, ובשכירות חפץ או קרקע מותר.

ב. כשחלות השכירות אינה מיד בזמן התשלום, אלא שוכר עבור תקופה מאוחרת יותר, ומזויל כשמשלם מראש, בשכירות חפץ או קרקע הכרעת רוב הפוסקים שמותר, ובשכירות פועל אם לא מתחיל לעבוד מיד הדבר אסור, כיון שיכול לחזור בו, ובפועל אם עשה קנין שלא יוכל לחזור בו, ונחלקו הפוסקים אם אכן מועיל הקנין שלא יוכל לחזור בו, ובקבלן לכו"ע מהני קנין, ונחלקו האם מועיל גם קנין כסף, או צריך דווקא קנין סודר או חתימת חוזה.

ד. רכישת כרטיס טיסה אינו נידון כקנייה אלא כשכירות קבלן על העבודות וגם כשכירות חפץ - מקום במטוס, וכיון שאין יכולים לחזור בהם מחמת קנין הכסף או מחמת החוק, מותר להזויל, אולם לדעת רעק"א יש לאסור כיון שאין יכול לבצע את הסכם השכירות כעת.

ה. בכרטיסי צ'ארטר קודם שנחתם הסכם שכירת המטוסים ע"י חברת הנסיעות, אין היתר לרכוש כרטיסים, כיון שאין לקנין על מה לחול.

ו. כיון שהתבאר שכמעט בכל רכישה מראש אין היתר לשלם בזול יותר ממחירו לפני ראש השנה, אין לרכוש כרטיסים בלי היתר עיסקא, ויתבאר פרטי דינים אלו במאמר הבא בעוה"י.

א"כ קנין השכירות חל מיד, אע"פ ששכר עבור תקופה מאוחרת יותר, וממילא אין זה כהלוואה רק כהזולת דמי השכירות, והביאו הט"ז, והשי"ך בנקה"כ פסק כשיטה זו, ויש להקל באיסור דרבנן.

ה. וכיון שלדעת הרשב"א הכל תלוי אם יכול לחזור בו, יש לדון בפועל שעשה קנין אם יכול לחזור בו, בב"י חו"מ ס"י של"ג כתב בשם הריטב"א שאין יכול לחזור בו וכ"כ בדרכ"מ, והשי"ך ס"ק י"ד מאריך להוכיח ששאר ראשונים לא ס"ל כן. והקצות סק"ה מוכיח שדעת השו"ע דלא כהריטב"א ממה שכתב שפועל יכול לחזור בו אפי' קיבל מעות, והרי עבד נקנה בכסף, וא"כ כיצד יכול לחזור בו, וע"כ דחולק על הריטב"א. ובשבט הלוי ח"ג ס"י ק"י הביא מתשובת המב"י"ט דלענין חזרת פועל לא מהני קנין כסף אלא רק משיכה הגבהה או קנין סודר, והוסיף השב"ל דה"ה שמועיל חתימת חוזה, ולפי"ז אין ראייה מהשו"ע שחולק על הריטב"א, ואי"כ אם מותר להזויל בפועל שעשה קנין, תלוי במחלוקת אם יכול לחזור בו, ולענין קבלן לכו"ע מועיל קנין גמור לענין שחייב לעבוד ולא יכול לחזור בו אפי' אם יסכים שתהיה ידו על התחונה, ואי"כ באופן שאין יכול לחזור בו, לשיטת הרשב"א יהיה מותר אף בפועל או קבלן להזויל כשמשלם מראש.

ו. ועתה נבוא לענין רכישת כרטיס טיסה. הנה זה פשוט שאע"פ שבלשון האנשים אומרים **שקונים** כרטיסי טיסה, מ"מ אין זה נכון, כי אין זה מכירה כלל **כי לא קונים שום חפץ**, אלא הוא **מדיני שכירות**, ששוכרים מקום במטוס, ואי"כ הוי כשכירות חפץ, ובפשטות זה כולל גם שכירות אנשים שעובדים עבורו, בין אם זה הדיילים, או עובדי שדה התעופה למיניהם, או סוכן הנסיעות עצמו, אולם ודאי שאין להם דין פועל אלא דין קבלן, כי הרוכש לא משלם לפי שעות עבודה, אלא בקבלות על כל העיסקא. ואי"כ כשקונה בסיון עבור ראש השנה, ה"ז כשוכר עם הזולה עבור הקדמת התשלום. ולפי מה שהתבאר, לענין שכירות המקום במטוס יש להתיר ע"פ הרשב"א, ולענין שכירות האנשים יש לדון האם נחשב כקבלן עם קנין שבאופן זה מותר וכנ"ל, לדלעת הקצוה"ח כיון שמשלם כסף, ה"ז כקבלן בקנין ומותר, ולדעת השב"ל יהיה מותר רק כשוחתם חוזה או עושה קנין סודר, ולכאורה כרטיס טיסה לא נחשב לחוזה אלא אישור שקנה כרטיס, ואולי כיון שע"פ חוקיהם אסור להם לחזור ללא סיבה מספקת, נחשב כקנין שלא יוכל לחזור, וממילא מותר להזויל.

ז. **כל מה שהתרגו זה רק בטיסות סדירות**, שיש לחברה מטוסים ופועלים והשכירות יש לה על מה לחול. **אבל בטיסות צ'ארטר** שחברת הנסיעות שוכרת מספירה לאנשים, והסכם השכירות הוא רק איתה ולא עם חברת

א. מבואר בשו"ע יו"ד סי' קע"ג ס"א שאם מוכר דבר ואומר אם תשלם כעת, מחירו 100 ש"ח, ואם תשלם לי לאחר זמן מחירו יהיה 120 ש"ח, אסור משום ריבית, כי המחיר הזול הוא המחיר האמיתי, והמחיר היקר הוא עבור המתנת התשלום, משום שהזמן האמיתי שלם עבור מכירה הוא מיד כשמקבל את המוצר, ואי"כ 100 ש"ח זה מחירו האמיתי, וממילא המחיר הגבוה יותר הוא בגלל המתנה על התשלום, ולכן זה נחשב ריבית.

ב. אולם לענין שכירות מבואר בשו"ע יו"ד סי' קע"ז ס"ו שמותר להשכיר בית לחבירו לשנה ולומר לו אם תשלם לי בסוף השנה תשלם לי 1000 ש"ח, ואם תשלם לי כל חודש המחיר יהיה 100 ש"ח, והיינו 1200 ש"ח לשנה, אע"פ שע"י שמשלם מאוחר משלם יותר, והטעם כי זמן התשלום בשכירות הוא לבסוף, ואי"כ זהו מחירו האמיתי, ומה שעושה לו מחיר זול יותר כשמשלם לו מראש, משום שמתר לבעל המוצר להזויל ממחיר התשלום.

ג. מה שהתרגו בשכירות להזויל מהמחיר האמיתי כשקונים לשלם, היינו כששוכר מיד מעכשיו למשך שנה, ויש לברר מה הדין אם שוכר בחורף עבור חודשי הקיץ, וכיון שמשלם לו לפני הזמן מוזיל לו מהמחיר, האם באופן זה אסור משום ריבית. מבואר בשו"ע סי' קע"ז ס"ח שאם שוכר את הפועל לתקופה מאוחרת יותר ומשלם בזול יותר מחמת שמשלם מראש, אסור משום ריבית, ורק אם מתחיל לעבוד מיד מותר להזויל, כי באופן זה לא נראה כמתנת מעות, משאי"כ אם לא מתחיל מיד, נראה שמזויל בגלל הקדמת המעות.

ד. נחלקו הראשונים אם דין זה גם בשכירות קרקע או שכירות מטלטלין, או רק בשכירות פועל. דעת הר"ש בן אברהם בתוס' שם דה"ה בשכירות קרקע או מטלטלין דאם חלות השכירות לא מתחילה מיד מומן התשלום, אסור להזויל, כמו שפועל צריך להתחיל לעבוד מיד. אמנם דעת הרשב"א בחידושי שהאיסור רק בפועל, והטעם כיון שפועל יכול לחזור בו, לכן אע"פ ששילם כסף מראש עדיין לא נחשב שחל בו כבר כעת קנין, ולכן הקדמת המעות נראה כהלוואה, ומזויל מחמתו, משאי"כ אם מתחיל לעבוד מיד, אע"פ שיכול לחזור בו, מ"מ ההזוילה לא נראית כהקדמת מעות ומותר. משאי"כ בשכירות מטלטלין או קרקע שא"א לחזור בו,

קדומים

אייר תשס"ה:

יסוד חבורות הנערים

בירושלים התבשרו ההורים היקרים על הוספת נדבך יסודי בפעילות העניפה של "מורשת הנחל", שיתקיים מידי ערב ב'ירומנישע שוהלי' בשכונת מא"ש, עם המשגיח הר"ר **יעקב אלימלך היילפרין** שליט"א

בנתיבות בני הנעורים

מן הבאר

להשליך את שכלו לגמרי

שאלה:

הרבה שומעים על הצורך ב"תמימות ופשיטות". אבל מה הכוונה ומה הפירוש במילים 'תמימות ופשיטות'? (אא"ק ב"ש)

תשובה:

בכללית הכוונה בתמימות ופשיטות היא במילים אחרות להכנעה וענווה, היינו ההכרה שלא את הכל אני יכול להבין ויש מי שהוא גדול ממני, ואם אני חפץ בטובתי האמתית הרי שאני צריך לציית לו למרות שהרבה פעמים אינני מבין את ההיגיון שבהוראותיו, ואדרבה לפעמים נדמה לי שההיפך הוא הנכון, אע"פ כן מתוך ההכרה שהוא מבין יותר טוב ממני מה טוב באמת עבורי הרי שאני משליך את שכלי והגינתי ואת כל חשבונותי ומצייתי לדבריו והולך אחריו בתום לב וסומך עליו ברוע ושלוה.

בוודאי שאינם מתחכמים ולא משחקים בנאמר להם, בכדי לנסות לתת לדברים פרשנות מתוך 'סברות כרס', כדי להתאים את העניין למצבם החלש או לרוח הזמן

ופירוש המילה 'תמימות' הוא 'שלימות', עם בוראי, כמ"ש 'תמים תהיה עם ה' אלוקיך', כלומר שאני מוסר את עצמי אליו בשלימות ומשאיר לעצמי שום שיקול דעת והחלטה עצמית, מתוך כך אני מוכן לעבודו גם באופן פשוט מאד - ולזה הכוונה במילה 'פשיטות'.

אצל יהודים הווכים להתהלך לפני בוראם בתמימות ופשיטות מתוך ההכרה הברורה הנ"ל, ניכרים הדברים בפועל בכמה תחומים באורחות חייהם, שאת עיקרם נציין כאן:

א. כל מה שלומדים (הלכה, מוסר, עניינים והנהגות קדושות) מתחילים מיד ליישם ולהכניס את הדברים בתוך סדר יומם, וגם במידה שעדיין אינם מסוגלים לקיים הרי שאינם נחים ואינם מפסיקים לרצות ולכסוף ולחפש דרך לקיימם. וכמוכן, מרבים להתפלל שיזכו לשמור לעשות ולקיים את כל דברי התורה - ובכל אופן דבר אחד ברור: כל מה שכתוב, או מה שהצדיקים אומרים, זו עבודת האמת היחידה שאין בילתה, שהרי כך כתוב בפירוש ואיך אפשר אחרת?! ובוודאי שאינם מתחכמים ולא משחקים בנאמר להם, בכדי לנסות לתת לדברים פרשנות מתוך 'סברות כרס', כדי להתאים את העניין למצבם החלש או לרוח הזמן.

ב. מקיימים את דברי התורה והצדיקים באופן מושלם, גם אם זה עלול לעורר גיחוך וקצת בעיני הבריות, לדוגמא: לשמור את העניינים או לברוח מלשון רע וממתחלקות, גם אם יש בסביבה מי שצוחקים ומעקמים את האף מול 'ההקצנה הפאנטית' הזאת.

ג. כמו"כ אינם חסים על כבודם ומקיימים בשלימות גם הנהגות שנראות פשוטות ביותר ואולי אפילו קצת ילדותיות ('פראסטיק' בלשון רביה"ק), ובשביל לעשות נחת רוח להשיית מוכנים אף בעבור עניינים שמקורם 'ריק' ב'מנהג ישראל' גרידא, לקבל על כך ביזיונות 'ולתתגלגל בתוך רפש וטוטי' בכדי לקיימם, ולדוגמא: לשיר בקול את כל זמירות השבת

תקציר: שמעון מתכוונן ברצינות לנסיעה, משקיע מאוד בלמוד 'חיי מוהר"ו' כהכנה לנסיעה ועושה על כך התבודדות. לוי, לעמיתו, עושה רק את מה שחייבים כדי לקבל מספיק נקודות במבצע של אבא ואמא כדי שיוכל לנסע.

נחמן אלוסקי

האלוהי פאול קראינה

סדרה מרתקת מהנערים

פרק ד:

המעשה של געגוע

ראש חדש אלול הגיע מהר מאוד.

התאומים היו מרגשים, כמו שאומרים, 'עד הגג'...

בסוף החודש הזה, הם הולכים לטוס לאומן! לראש השנה!

במהלך החדשים שקלפו, הם הקפידו מאוד על פרטי המבצע. חזרו מדי יום בחבר'ה על החמר שלמדו בחידור, ולמדו את הסעיפים שאבא אמר להם ללמד, וכך הם הגיעו לסף הנדדרש של שלושים נקודות. הם אף הגיעו בקפה המיוחדת חמשים אחוזי מכל הכסף הפרטי שקבלו במהלך התקופה - כך שלפי כללי המבצע שערכו להם אבא ואמא, שניהם זכאים לנסע לאומן.

למרות שקלפי חוץ היה נראה ששניהם מרגשים באותה מידה, חדי עין יכלו להבחין בהבדל מסוים בהתרגשותם של שניהם.

לוי התרגש כמובן מהזכות הגדולה להיות באומן בראש השנה, זכות שיהודים מוסרים עליה נפש ומקדישים עבודה אלפי דולרים בכל שנה, אך הוא בעקר התרגש, אם נודה על האמת, מהחוויה המצופה לו. מהנסיעה עם אלפי חסידים המלונה בשירים ורקודים, מהטיסה במטוס, ממעברי הגבולות המעניינים ומהשוטרים עם המדים המוזרים אותם הוא עומד לפגוש, וכמוכן - אומן עצמה עם הצייון הקדוש וההמלה המרתקת סביבה, ומתחם 'קרית מורשת' שכפי ששמע מחבריו שקבר היה שם, מדבר במתחם מענין עם נדנדות וחצרות ענקיות...

שמעון, מהצד השני, התרגש כמוכן גם הוא מהחוויה המלונה לנסיעה, מהטיסה במטוס ושאר הדברים המעניינים, אך בעקר בעקר - הוא התרגש מהזכות הגדולה לנסע לרבונו בראש השנה! הוא ידע שמדבר בנסיעה שיכולה לתקן את כל העולמות, ושמכל פסיעה נברא מלאך, ושרבונו מאחל לעצמו שזיפה לראות את האור של הדרך בה נוסעים אליו, ועוד מגון ידיעות קדושות שפכלם יחד יצרו אצלו התרגשות עצומה.

|||

באחד הימים, באמצע חדש אלול, היה נתן שוב להבחין בהבדל. היה זה בליל ששי בחבר'ה, והמשגיח, שרצה להכניס את הילדים לאוירה המרוממת של ההכנה לראש השנה והכפופים הקדושים של הנסיעה לצדיק, עצמע את האורות, והחל לשיר יחד עם הילדים את השיר המרגש עם המלים של

(ולא רק שירים מחודשים של השנים האחרונות...), לומר תהלים וסליחות בכונה וברצינות, או להתלהב ולהתפעל ולשמח בעת התפילה או קיום המצוות באופן פשוט, כמו תינוקות של בית רבן.

ד. זוכים לקיים תמימותיה עם ה' אלוקיך וכפירוש רש"י "התהלך עימו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות"; שהם מלאים באמונת אומן, ובביטחון חזק בהשם ולא חושבים יותר מדי כדרך החכמים בעיניהם, ובכך ניצולים מדאגת המחר וחיים בשלוה וברוגע נפלא.

ה. מצדיקים עליהם תמיד את הדין, וכמשך דברי רש"י "אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות", ולא נותנים לשום רגש של 'טרוניה כלפי מעלה' להיכנס ללב, גם בזמנים קשים וגם מול יסורים, צער ועגמת נפש. מאחר ויודעים ששכלנו קטן מאד מלהבין את כל דרכיו יתברך, ובוודאי השי"ת 'צדיק בכל דרכיו', והצור תמים פעלו, ולכן מקבלים את הנהגתו איתם בתמימות גמור, ובכך זוכים לחיים טובים בכל מצב, 'כי מי שיש לו אמונה חיו חיים'.

ו. כמו"כ לא ירימו ח"ו אף פעם "אצבע מאשימה" כלפי מעלה, לאמור: כל מה שאינני מתנהג כראוי, הכל בגלל הדברים הקשים העוברים עלי או בגלל שלא ניהנתי בעשייתו, משפחה, טובים, כישיונות או כל שאר נותנים טובים שזכה להם פלוני אלמוני, אלא יודעים תמיד לתמצת את חוסר יכולת בן אנוש לדעת את היסטוריה נשמתו המיוחדת ומסלול תיקוניה בעולם הזה, במשפט היקר: 'זה מעשה שלו זה מעשה שלי', ובכך זוכים לחיים שמחים ומאושרים תמיד.

ז. מתוך ההכרה במיעוט ערכם וכוחם, מדברים תמיד אמת, 'פיו וליבו שווים ואינו חרף לרמות אחרים' (רש"י על 'ויעקב איש תם').

ולסיום, כמו בהרבה עניינים, גם כאן הכלל הוא שאפשר להתחיל עם הפעולות החיצוניות של ביטויי התמימות והפשיטות הנ"ל, ועם הזמן נזכה שזה 'שיפיע' ויכנסו בליבנו פנימה ההכנעה והתמימות הנכונים כלפי הבורא יתברך שמו, כמו"כ מתחילים לעלות בדרך העולה בית קל, ומחשבים ומייקרים כל קצת תמימות שזוכים, ומאמינים שכל נקודת תמימות חשובה עד למאד בשמים.

ועל הכל עלינו להתאנח ולהפציר הרבה שזוכה לכך ואם על כל העניינים העיקר הוא ריבוי התפילה והבקשה, על אחת כמה וכמה, בענין התמימות, שהרי כולה עניין והבקשה עצמה, היא כולה עניין של תמימות ופשיטות (כמבואר הרבה בספרי רביה"ק), וכמו שמצאנו שמוהר"ת זיע"א התאנח לפני הסתלקותו על ענין זה דייקא, שמא לא זכה לכן בשלימות.

יהי רצון שזוכה כולנו.

פאבריק אין

סיור מעמיק בפעילות מורשת הנחל

מפעל "עיון הנחל"

נאם תשים עינך ולךך שם היטב פונדאי תמציא גם שם עצות ודרכים טובים לפי מדרגתך (שיחית הר"ן ק"א)

הנחל, שהדפיסו קובץ על התורה הנלמדת. עדיין זוכרים אנו בערגה את הרה"ח ר' עמרם הורביץ זצ"ל, שהיה הנחשון הראשון בימורשת הנחל, שמסר נפשו במסירת השיעורים בליקוטי מוה"ר"ן בעיון ובהבנה רחבה, לבחורים היקרים של החבורות, ולאחריו חתנו היקר שילבט"א הרה"ח ר' אברהם צבי גלינסקי שליט"א, שהמשיך את דרכו בחן ובחסד.

עם התפתחות החבורות וריבוי הספלים נקרא הרה"ח ר' שמואל אנגל שליט"א לנהל את המפעל החשוב הזה "עיון הנחל", והכניס את כל לבו ומוחו כדי להגדיל תורה ולהאדיר, ומעלין בקודש - עם מבחנים ופרסי עידוד לכל הבחורים שלמדו את התורה, תוך שהוא דואג לתת חיס ראוי לכל בחור וצורב, אם זה במכתב אישי, או בהוספת הארת חן על גבי דפי הבחינות ועוד כהנה וכהנה...

מאז ועד היום (מה למעלה מ-20 שנה!) זוכים מאות בחורים להגות בתורות של רביה"ק, להבין את התורה בקניין נצח. כל חודש הודפסה חוברת של התורה עם מפרשי התורה בתוספת ביאור מיוחד מאיר עיניים מהרה"ח רבי משה קרמר שליט"א, כשגולת הכותרת במפעל הוא המבחן המסכם. המבחן בנוי כך שיקנה לבחור את התורה כמאן דמונח בקופסא, להבין דבר דבור על אופניו. המבחן אינו "בעל פה", מחדדים באוזנו האחראים, שכן המבחן אינו מיועד 'לבחון' את הבחור, כי אם לסייע לו לסכם ולהבין את התורה כמו שצריך. השאלות הם בהבנה פשוטה של התורה ועל כל פרט ופרט, כאשר יש צורך גם לסכם את כל התורה שלב אחר שלב. על עשיית המבחן המסכם זוכים החבורים כל חודש לקבל ספר מספרי רביה"ק, בזכות נדיביו הלב המבינים יקרתו של מפעל קדוש זה, כך גם על השתתפות בשיעורים מקבלים מתנות מיוחדות.

וכאן המקום להעלות על נס את הרה"ח ר' עמרם הרוויץ זצ"ל מייסד יקרן ישראל דב', וממשיכי דרכו בניו החשובים שליט"א, שברוחם ליבם ובנפשם הפצה נותנים 'ספרי רבינו' לבחורים השוקדים בפעל 'עיון הנחל'.

תקופה ארוכה הוציא גם חוברת בשם 'מעייני הנחל' חידושים מהבחורים על התורה הנלמדת שהוסיפה חיילים לשקוד ולחדש בתורות הקדושות. אשרינו ומה טוב חלקנו, ואשרי מאות הבחורים והאברכים שתלמודם בידם, לחיות חיי נצח עם מוח ולב קדוש השקוע בתורות הנוראות הנחצבות מעתיקא סתימאה, אשרינו.

מוצאי שבת מנוחה, הציבור פונה לעסקיו, ההרגשה המעיקה של יו"א אבדה נפשי מרחפת באוויר, אך בהיכל היכולי בבית מדרשנו הגדול במא"ש כבר מתחילים בחורי החבורות את השבוע החדש.

מיד אחרי סעודה שלישית ותפילת ערבית בכה, מתיישבים הבחורים לשיעור מיוחד על 'התורה הזמנית' בשפה ברורה באופן השווה לכל נפש, מפי ריו"מ החבורות רבי ראובן שיף שליט"א.

אך לא רק במוצאי שבת. בכל יום ובכל מקום הוגים הבחורים בתורתו הנפלאה של רביה"ק, מכניסים למוחם וליבם את הדעת הקדושה ומתרגלים לאיטם ללמוד בהבנה ובהירות את הספר הקדוש ליקוטי מוה"ר"ן.

'עיון הנחל', צמד מילים שכבר הספיק במרוצת השנים להרגיל מאות צעירי הצאן בנועם מתיקות תורות רביה"ק, בזמן המובחר כשהמוח נקי ורענן, כנייר חלק, וכלי מוכן לקבל ולהתעמק בדברי קדשו של צדיק הדורות. עד שיעלו להיות חסידים "אפוסים", בקיאים בספה"ק ליקוטי מוה"ר"ן.

שנות הנערות הם הזמן להתרגל ללימוד הקדוש, כמובן, אולם הכניסה בשערי לימוד ליקו"מ אינה קלה, והקשיים המתעוררים בלימוד הספה"ק הזה עבור הבחור הצעיר, שרגליו רגילות הלך בהיכלות המשנה והגמ', אולם המושגים החוזרים ונשנים בספה"ק אינם מוכרים להם כל עיקר, כמו גם דרכי הלימוד, קשרי התורה, וה"בחינות" הרבות המבוארות לאורך ולרוחב, כל אלה עלולים להיות מחסום של ממש בפני הבחור החפץ להכנס בשערי לימוד ליקוטי מוה"ר"ן.

"זו המטרה לשמה הוקם 'עיון הנחל'", אומרים לנו האברכים המסורים, "להוריד מהבחור את המניעה הזו, המחשבה שהוא לא מבין את המושגים; וכדי להראות לו את הדר זו התורות הקדושות, ולהרגילו לאיטו בלימודן, עד שהוא ייעמוד על רגליו" ויוכל ללמוד בעצמו.

הלימוד החדשי מקנה לבחור קניין נצח בתורה, המושגים הגבוהים מתיישבים על הלב בשפה ברורה ומובנת, מורידים לשפה מובנת את השגות אלוקות אותן מנחיל רביה"ק בעולם, והלימוד כולו מטעים את הבחור מטעם גן עדן של התורות הקדושות ומדריכו לדרך הישר שתביאהו לגאולת נפשו.

הרעיון לאחד יחד את כלל אנ"ש ללמוד תורה מיוחדת להתעמק ולהתחדש בה כל בני החבורה יחד, אינו חדש. עוד אצל אנ"ש בפולין התאחדו כלל אנ"ש לעסוק תקופה מסוימת בתורה מיוחדת. וביתר שאת כאן בארץ ישראל, התחילה התעוררות בעניין ע"י ר' מרדכי טרץ זצ"ל בקובץ 'מבועי הנחל', ובהמשך, ע"י 'מקור

רבי נתן מברסלב: 'כי כל מגמתי ושותקתי, להיות על ציון הקדוש הרבה פעמים. אולי אזכה לפרש שיחתי לשפך לבי כמים, נכח פני ה'."

מיד כאשר החלו לשר את השיר הקשור לאמן, נזכר לוי שהוא חיב לעדכן את אלימלך, החבר הטוב שהוא מקיר מהחבר'ה אך לומד בתלמוד תורה אחר - שהוא נוסע השנה לאמן!

"אתה יודע", הוא לחש, מנסה לספר לאלימלך במהירות, לפני שהמשיגים ישים לב שהוא מדבר באמצע שוקלם שרים, "השנה אבא שלי לוקח אותי לאמן!"

שמעון, בספקל המקביל, שר עם עינים עצומות, חושב על כל מלה מהשיר. הרי זה בדיק גם התשוקה שלו: להיות על הציון הקדוש, לשפך את לבו כמים! תקופה ארפה כל כך שהוא מתכונן, ומבין לעמק את המשמעות הפנימית והנעלית של הנסיעה הזו, והמלים של השיר הזה כל כך מתאימות לרגשותיו וכספיו.

רגע, יכול להיות שהטפה הרטובה שירדה במורד לחיו, היא פשוט... דמעה? דמעה? של געגוע לרבי?

הימים חלפו במהירות, והנה היום הגדול כבר ממש כאן, בעוד יומים הם כבר ממריאים.

שמעון ולוי כבר לא היו מסגלים להמתין, ואמא שראתה זאת ורחמה עליהם, יעצה להם להתחיל לארוז את המזודה, כך יתחילו כבר לעסוק בפעל ממש בהכנה לנסיעה הקדושה, ואולי יצליחו להשקוט בכך במעט את ההתרגשות הגואה...

הפסח כאיון הכא

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

להולדת הבן

- הר"ר שלמה זלמן גודלסקי הי"ו צפת
- הר"ר יחיאל צוקר הי"ו ירושלים
- הר"ר רפאל וויסקי הי"ו ירושלים
- הר"ר יואל קרישבסקי הי"ו בית שמש

להולדת הבת

- הר"ר מנחם פראנק הי"ו בית שמש
- הר"ר חיים שלום ווינשטוק הי"ו בית שמש

הר"ר נחמן ברא"מ שפינדא הי"ו בית שמש

- הר"ר חיים רבינוביץ הי"ו בית שמש
- הר"ר ישראל לב הי"ו צפת

להכנס בנס לעול תומ"צ

- הר"ר אורי זילברמן הי"ו בית שמש
- הר"ר אברהם צוקר הי"ו בני ברק
- הר"ר יונה אנשין הי"ו בית שמש
- הר"ר שמעון גוטפרב הי"ו בית שמש

לאירוסים צאצאיהם

- הר"ר משה אורלנצ'יק הי"ו ברסבלד
- הר"ר יחזקאל מנדלוביץ הי"ו ירושלים
- הר"ר שמעון צבי שפינדא הי"ו ירושלים
- הר"ר דוד נהוראי הי"ו צפת
- הר"ר נחמיה ברש"ז חשין הי"ו ברסבלד
- הר"ר יחזקאל גרינהויז הי"ו ברסבלד
- הר"ר יהודה קרליבך הי"ו ברסבלד
- הר"ר צבי ליברמנטש הי"ו בית שמש

הר"ר שמעון יעקב אנשין הי"ו בית שמש

- הר"ר משה נחום היילפרין הי"ו בית שמש

לנישואי צאצאיהם

- הר"ר חיים צ'צ'יק הי"ו בית שמש
- הר"ר מאיר דוד רבינוביץ הי"ו בית שמש
- הר"ר דוד נברוצקי הי"ו בית שמש
- הר"ר נתן וויספיש הי"ו בית שמש
- הר"ר חיים ברוך וויספיש הי"ו בית שמש